

Skickas endast via e-mail:
fredrik@svpm.se

Remissvar

Rekommendation om due diligence på den svenska obligationsmarknaden

Svenskt Näringsliv har beretts tillfälle att lämna synpunkter på förslag från Föreningen Svensk Värdepappersmarknad om en ny rekommendation om due diligence på den svenska obligationsmarknaden. Svenskt Näringsliv är en organisation som har 60 000 medlemsföretag organiserade i 48 bransch- och arbetsgivarorganisationer.

Nedan framgår några kortfattade synpunkter på förslaget.

- Under våren 2024 presenterade OECD en rapport innehållande en rad policyrekommendationer som syftar till att förbättra den svenska företagsobligationsmarknadens funktionssätt. Rekommendationerna innefattar både förslag på självreglering och förslag på lagstiftning. Ett arbete har nu initierats inom ramen för Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden där förutsättningarna utreds för självreglering inom ett antal områden avseende företagsobligationsmarknaden. Svenskt Näringsliv anser att det är positivt att marknadens aktörer tar till vara det momentum som just nu finns mot bakgrund av OECDs rapport och rekommendationer. **För att säkerställa att eventuella åtgärder och initiativ relaterade till självreglering på företagsobligationsmarknaden koordineras, skulle det vara önskvärt att det tas ett samlat grepp om de initiativ som pågår inom ramen för Föreningen för god sed och Svensk Värdepappersmarknad.**
- Likhet och tydlighet i process och standardisering kan vara hjälpsamt och kan leda till förbättring och förenkling. I detta fall är vi dock **tveksamma till om den föreslagna standardiseringen kommer att få långsiktigt positiva effekter**. Vi ser en stor risk att den **kommer att leda till utökad administrativ börda och ökade kostnader. Risken är särskilt stor i emissioner där due diligence av detta slag inte behövs och inte tillför något värde.**
- I samband med utgivande av företagsobligationer är emittenten ansvarig för eventuell prospekt och informationsmaterial. Den föreslagna rekommendationen riskerar bli ett verktyg för att utöka emittentens ansvar på ett orimligt och betungande sätt. Om

rekommendationen antas är det därför centralt att det tydligt framgår att due diligence i det enskilda fallet måste ramas in på sedvanligt sätt, till exempel av **ansvarsbegränsningar för individer och tydliga väsentlighetströsklar. Det bör även tydliggöras att emittentens svar endast lämnas per en specifik tidpunkt.** Utan tydlighet i dessa delar riskerar rekommendationen och frågorna att slå fel och få långtgående konsekvenser.

- Det är **önskvärt att det tydligt framgår att syftet med eventuella standardiserade due diligence frågor är att arrangören har tillräcklig information.** Investeringarna i sin tur får ta del av prospekt och annat informationsmaterial från emittenten. Detta skulle kunna göras än tydligare i rekommendationen.
- Det nämns att **behovet av due diligence kan vara mer begränsat för vissa typer av emittenter.** Förslagsvis nämns här även emittenter med aktier upptagna till handel eftersom dessa har att tillämpa en rad regler om informationsgivning, inte minst marknadsmissbruksförordningen.
- Det framgår av frågelistan att den inte ska ses som uttömmande och att omfattningen av due diligence ska bestämmas från fall till fall. Det är förstås riktigt. **På samma sätt bör det framgå att alla frågorna inte nödvändigtvis är relevanta i alla fall.**
- Vi anser att några av frågorna bör **omformuleras** för att vara möjliga för en emittent att besvara. Några exempel:

Fråga 6 – En emittent kan svårtligen ge ut obligationer i ett skede då det finns insiderinformation i bolaget. Emittenten kan dock normalt sett inte selektivt lämna insiderinformation till arrangerande bank varför denna fråga inte är möjlig att besvara, annat än nekande.

Fråga 8 – Information om ratinginstituts beslut kan utgöra insiderinformation och kan i så fall normalt sett inte selektivt lämnas till arrangerande bank.

Fråga 9 och 10 – Detta är omfattande frågor som tydliggör vikten av relevanta väsentlighetströsklar och begränsningar till vad emittenten känner till vid ett givet tillfälle mm (se allmän kommentar om att frågorna måste ramas in på ett adekvat sätt).

Fråga 11 – Vi utgår ifrån att den frågan knappast kan besvaras på annat sätt än nekande varför frågan kan tyckas meningslös.

Sammanfattningsvis kan sägas att vi är tveksamma till att rekommendationen om due diligence behövs. Om man väljer att ändå ta fram en rekommendation måste den utformas på ett sätt som förenklar även för företagen och inte utvidgar deras administrativa bördor, kostnader och ansvar ytterligare. Vidare är det önskvärt att pågående regleringsinitiativ på den svenska företagsobligationsmarknaden koordineras.

Med vänliga hälsningar

SVENSKT NÄRINGSLIV
Företagsjuridik

Göran Grén

Maria Larsson